

Sygn. akt II C 16/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Horyzont Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. T.

o zapłatę kwoty 69.563,41 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt II C 16/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 8 grudnia 2020 roku w postępowaniu upominawczym, Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od M. T. kwoty 69.563,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż dochodzona wierzytelność wynika z umowy o kredyt na miarę z dnia 9 sierpnia 2016 roku, jaką pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem, którego następcą jest bank (...) Spółka Akcyjna. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota 65.288,87 zł tytułem należności głównej oraz kwota 4.274,54 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie od niespłaconego kapitału, od dnia 14 września 2019 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

/pozew k. 2-4/

Zarządzeniem z dnia 30 grudnia 2020 roku w referendarz sądowy Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt II Nc 2109/20 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i skierował sprawę do postępowania zwykłego.

/zarządzenie k. 96/

Pozwany pomimo prawidłowego wezwania, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym.

/zarządzenie k. 101, epo k. 102/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 sierpnia 2016 roku pozwany zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę o kredyt na miarę na kwotę 60.000 zł. W umowie ustalono, że całkowita kwota jaką będzie musiał spłacić kredytobiorca wynosić będzie 88.387,81 zł. Kredyt miał być spłacana w 96 miesięcznych ratach, płatnych do 25 dnia każdego miesiąca. W umowie ustalono, że pozwany zobowiązany będzie do zapłaty prowizji w kwocie 4.200 zł. Stopa oprocentowania kredytu wynosiła 8,49%, a rzeczywista roczna stopa oprocentowania 10,95%.

/umowa o kredyt k. 19-23/

Pismem z dnia 12 grudnia 2017 roku, (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.852,42 zł z tytułu umowy kredytu na miarę w terminie 14 dni od otrzymania pisma.

/wezwanie k. 17/

Pismem z dnia 26 stycznia 2018 roku (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. wypowiedział pozwanemu umowę o kredyt na miarę w związku z niespłaceniem w wyznaczonym terminie dwóch kolejnych rat kredytu, z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Jednocześnie pierwotny wierzyciel wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 3.717,56 zł w terminie do dnia 9 marca 2018 roku.

/wypowiedzenie umowy k. 24/

W dniu 13 września 2019 roku pomiędzy (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. a Horyzont Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji, na mocy której (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przeniosła na Horyzont Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. wymagalne wierzytelności pieniężne, wskazane w załączniku nr 1.

/umowa przelewu wierzytelności k. 28-37, załącznik k. 38-39/

Pismem z dnia 8 października 2019 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (następca prawny (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W.) zawiadomił pozwanego o dokonaniu przelewu wierzytelności na rzecz powoda. Jednocześnie wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia w kwocie 65.562,87 zł wynikającego z umowy zawartej z pierwotnym wierzycielem w dniu 9 sierpnia 2016 roku, w terminie do dnia 28 października 2019 roku.

/zawiadomienie k. 25-25v./

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

W myśl art. 339 § 1 kpc sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi na pozew. W przypadku, o którym mowa w § 1, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o faktach zawarte w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2).

Podstawą żądania wyrażonego w pozwie jest przepis art. 69. ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz.U.2015.128 j.t.) zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie z art. 509 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w tym roszczenie o zaległe odsetki. Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, oznaczona w sposób dostateczny, tzn. określająca strony stosunku, świadczenie i przedmiot świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego, III CKN 423/98).

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej, ponieważ nie wykazał istnienia wierzytelności w stosunku do wierzyciela pierwotnego. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 69.563,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wskazując, że wynika ona z umowy o kredyt zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., będącym następcą prawnym (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Do powoda należało wykazanie wszystkich przesłanek uzasadniających żądanie pozwu, zwłaszcza istnienia wymagalnej wierzytelności względem pozwanego, wynikającej z zawartej umowy o kredyt z dnia 9 sierpnia 2016 roku oraz skutecznego jej nabycia w drodze przelewu wierzytelności.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, iż nabył wierzytelność dochodzoną pozwem przeciwko pozwanemu. Powód dochodząc w procesie spełnienia świadczenia jest obowiązany wykazać, iż takie roszczenie mu przysługuje. Powód nie przedłożył kompletnej umowy przelewu wierzytelności, na którą się powoływał, w szczególności załącznika do tej umowy w postaci zestawienia wierzytelności objętych tą umową, czy też odpisu tego dokumentu. Brak tych dowodów uniemożliwił Sądowi weryfikację, czy na stronę powodową skutecznie została przeniesiona wierzytelność wobec pozwanego. Wprawdzie powód złożył załącznik do umowy cesji z dnia 13 września 2019 roku, jednak w żaden sposób nie wynika z niego, iż umową tą objęta była cesja wierzytelności z tytułu zadłużenia pozwanego. Załącznik ten obejmuje jedynie dane innego zadłużonego podmiotu, którym z pewnością nie jest pozwany. Strona powodowa w żaden inny sposób nie wykazała tego, że przedmiotem umowy o przelew wierzytelności była wierzytelność przysługująca od pozwanego.

Jest rzeczą powoda, czy nabywa wierzytelności masowo czy pojedynczo, czy do umowy przelewu dołącza jeden załącznik w wieloma danymi osobowymi, w szczególności takimi, których zobowiązuje się nie ujawniać, czy wiele załączników-każdy z opisem jednej wierzytelności. Jednocześnie należy podkreślić, że masowość obrotu wierzytelnościami nie zwalnia powoda z obowiązku dowodzenia wszelkich okoliczności spornych w konkretnej sprawie-takich jak istnienie, nabycie i wysokość zobowiązania. Powód zawodowo trudni się obrotem wierzytelnościami i dochodzeniem roszczeń z tego tytułu, a przy tym reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika, stąd wymagać należy od niego staranności na dużo wyższym poziomie, gdy chodzi o wskazywanie dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne.

Tymczasem z treści pozwu nie sposób wysnuć wyżej opisanych okoliczności, toteż twierdzenia pozwu przedstawione przez stronę powodową budzą uzasadnione wątpliwości Sądu i dlatego uznał powództwo za niezasadne i na podstawie art. 69. ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz.U.2015.128 j.t.) w zw. z art. 339 § 2 kpc oddalił je w całości.